

φλυαρία

Παρασκευή, 22 Φεβρουαρίου 2013

5:49 μμ

90

Σημασία

φλυαρία (ή) [αρχ.] {σπάν. φλυαριών} η κουραστική πολυλογία. πολλά λόγια χωρίς ουσιαστικό περιεχόμενο: *με άρχισε στη ~ || το ρίχνω στη ~*. ❖ ΣΧΟΛΙΟ λ. αερολογία.

φλύαρος, -η, -ο **1**. (για πρόσ.) αυτός που λέει πολλά, που μιλάει συνεχώς και οι λόγοι του δεν έχουν ουσιαστικό περιεχόμενο ΣΥΝ. πολυλογάς ΑΝΤ. ολιγόλογος, λιγομίλητος, λακωνικός **2**. (κατ' επέκτ.) αυτός που χαρακτηρίζεται από φλυαρία: ~ έκθεση / ταινία ΑΝΤ. λακωνικός, περιεκτικός. — **φλύαρο** επίρρ.

JETYM. αρχ. λ. τού καθημερινού λεξιλογίου, η οποία ανάγεται στο ρ. *φλύω* «είμαι χυμώδης, ανθηρός – φλυαρώ». αλλά η ακριβής πορεία σχηματισμού παραμένει αβέβαιη. Λογικότερη παρουσιάζεται η αναγωγή σε ενδιάμεσο τ. **φλύα* «γονιμότητα – φλυαρία» και επίθημα -*ρος* (πβ. κ. *άνια-ρός*, *λυπη-ρός*), ενώ ο τονισμός οφείλεται στη γενίκευση τού τόνου τής κλητ. *φλύαρε* (πβ. κ. αττ. *μόχθηρος*, *πόνηρος*). Βλ. κ. λ. *φλύκταινα*].

φλυαρώ ρ. αμειβ. [αρχ.] {φλυαρείς... | φλυάρησα} λέω φλυαρίες ΣΥΝ. πολυλογώ. παρλάρω, γλωσσοκοπανώ.

Screen clipping taken: 22/2/2013 8:06 πμ

φλυαρία, ή, nonsense, foolery, in word or deed,

Timocr.10, Ar.Lys.159, Pl.Tht.162a, etc.; παιδιὰ καὶ φ. Id.Cri.46d; καπνὸς κα φ. Id.R.581d; χρωμάτων καὶ ἄλλης πολλῆς φ. θνητῆς Id.Smp.211e, cf. Phd.66c: φλυαρία καὶ λῆρος Com.Adesp.5.7 D.: freq. in pl., fooleries, λῆσοι καὶ φ. Pl.Hp.Ma.304b; εἶτε ληρήματα . . . εἶτε φλυαρίας Id.Grg.486c;

περὶ σιτία καὶ ποτὰ καὶ ἰατροὺς καὶ φλυαρίας ib.490c, cf. 519a;

ἄνηθα καὶ σέλινά καὶ φλυαρία. Eub.36.

Φλυαρία

Δυσφημιστικός λίβελλος η στιχούργημα βλ Αναφ. 1

499 -Κων. Αρμενόπουλου - Εξάβιβλος ή Προχειρον των Νομων ζ 9, 5-6

Συνώνυμα

1. Φληνάφημα ή φληναφος < φληναφάω
2. Χαζοκουβέντα, βλ. φράσεις [κουβέντα να γίνεται](#)
3. Λογια του αέρα
4. Αερολογια (συν.3)
5. Επεα πτερόεντα (Ομηρικο 4)
6. Χαβαλές : τουρκ. havale = hava = αερας αερολογιες, παιδαριωδεις συζητήσεις

Ετυμολογία

φλύαξ, **φλυαρέω**, **φλύαρος**, βλ. **φλέω**.

φλέω (ἐν χρήσει μόνον ὁ ἐνεστ.) *γέμω, βρίθω, ἔχω ὑπεραφθονίαν», Φλεύς (*Φλήγης), ἐφέω. Φλέως (*Φληγός), ὁ *ἐπίθ. τοῦ Διονύσου ὡς θεοῦ τῆς βλαστήσεως», ἀττ. φλέως, γεν. -ω, ἰων. φλοῦς, ὁ *εἶδος φυτοῦ φυομένου πλησίον τῶν ὑδάτων, εἶδος ἀνθοῦντος σπάρτου ἢ καλάμου», φλοῖος, ὁ *ἢ «φλοῦδα» τῶν δένδρων, ὁ φλοῖος», φλόος, φλοῦς, ὁ *φλοῖος, ἀνθησις, ἀκμή» (ἀρχικῶς ἐσήμαινεν *ἐξόγκωμα, οἰδημα, παραφυὰς κ.τ.τ.), πβ. φλόον αἰτ.

*τὴν χλωρότητα καὶ τὸ ἄνθος τῶν καρπῶν» Πλούτ.), φλοῖω (*φλοFjω) *πηγάζω, ἀναβλύζω, «φουσκώνω», εἶμαι ἐν πλήρει ἀκμῇ φυτικῆς γονιμότητος, σφριγῶ», ὑπέφ-φλοῖος *ὁ ἔχων χονδρὸν φλοῖον (ἐπὶ μήλων)», Φλοῖος, ὁ, Φλοῖα, ἢ *ἐπίθ. τοῦ Διονύσου καὶ τῆς Περσεφόνης ὡς θεοτήτων τῆς βλαστήσεως», μεταπτ. τύποι: φλόω *βράζω ὑπερβολικῶς, ἀναβράζω, ὑπερχεῖλιζω, ἀναβλύζω, κατακλύζω διὰ λόγων, φλουαῶ φέρω πολὺν καρπὸν» (ἀποφύειν *ἀπερυέσθαι» Ἡσύχ.), φλύξ, -ᾰκος, ὁ *φλουαρία, εἶδος κωμικοῦ ποιήματος» γελωτοποιός, ἀστεῖος» (πβ. κύρ. ὄν. Φλόφαξ), δωρ. φλύᾰρος (ἰων. φλύηρος) *ὁ λέγων ἀνοησίας, μωρός, εὐήθης, φλύαρος» ὡς οὐσ. φλύᾰρος, ὁ *μωρολογία, φλουαρία», φλυᾰρέω (ἰων. -ηρέω) *δ,τι καὶ νῦν, φλουαῶ, λέγω φλουαρίας, λέγω ἀνοησίας», φλύος, τὸ *ἢ φλουαρία»: συγγ. τοῖς: λιθ. bljáu, bljauti=μυκᾶσθαι, βρυχᾶσθαι, «βελάζειν» (ἂν δὲν εἶναι συγγ. τοῖς: λεττ. blēja, ρωσ.-έκκλ. σλαβ. blēju, blējati=«βελάζειν» κ.τ.λ.), ἀρχ. έκκλ. σλαβ. bljuzj, bl' s vati=πτύειν. — ρ. *bhleu- (ἐπεκτετ. τύπος τοῦ *bhel==φυσᾶν, «φουσκώνω», βλ. φλέψ). Πβ. τὸν μετὰ τοῦ -d- ἐπεκτετ. τύπον *bhleu-d- ἐν τοῖς: φλυθᾰώ *ὑπερχεῖλιζω, ἔχω μεγάλην ὑγρασίαν», φλυθαρός *ὑγρός, νοτερός», ἐκ-φλυθᾰνάω *ἀνοίγω, «σπάζω» (ἐπὶ ἐλκῶν)»: συγγ. τῷ ἀρχ. σκανδ.-ισλ. blautr=διάβροχος, κάθυγρος, ἀπαλός: μαλθακός, δειλός» ἐπεκτετ. τύπος μετὰ οὐρανικοῦ *bhleu-g*- (πβ. *bhleg*- , βλ. φλέψ) ἐν τοῖς: φλόζω (μέλλ. φλύξω, ἀορ. ἐφλυξα) *ἀναβράζω, ὑπερχεῖλιζω ἐκ τῆς θερμότητος» (βλ. ἀνωτ.), φλυκτίς, -ίθος, ἢ, φλύκταινα, ἢ *δ,τι καὶ νῦν, φλύκταινα, «φουσκάλα, φουσκαλίδα» ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος, σχηματιζομένη ἐκ καύματος ἢ ἐξ ἄλλης αἰτίας, πυῶδες ἐξάνθημα», φνέθλον (κατ' ἀνομ. ἐκ τοῦ *φλνγ-), τὸ *φλεγμονή, ἐξόγκωσις τῶν ἀδένων», οἶνό-φλυξ, -υγος, ὁ, ἢ *μεθυσμένος, μέθυσος»: συγγ. τοῖς: λατ. fluō, flūxī, -ere=ρέω (*bhleu-g*δ), flūctus, -ūs ἄρσ.=ρούς, κύμα, flūmen, -inis οὐδ.=ρεῦμα, ποταμός (*bhleug*-smen), fluvius ἄρσ.=ὄσ., flustra οὐδ. πληθ.=νηνεμία θαλάσσης (*bhlug*-s-tro-), cōnflugēs θηλ. πληθ.=συρρέοντα ὑδάτινα ρεῦματα (ἐξ ὀνοματ. ρ. *bhlug*-s, πβ. οἶνό-φλυξ). Βλ. καὶ φλυθᾰώ, φλοῖσβος.

Φλήναφος

(Συνώνυμο)

φληναφος, ὁ *φλουαρία, ἀνοησία» ὡς ἐπίθ. ὁ φλύαρος», φληναφᾰώ, φληνύω, -ύσσω *φλουαῶ» (κυρ. σημαίνει *ἀναβλύζω», πβ. ἐκφλαίνω [ἐσχηματίσθη ὡς τὸ φαίνω ἐκ τῆς ρ. *bhā-], ἀπρφ. ἀορ. ἐκφληῖναι *ἐκρεῦσαι, ἀναβλύσαι)»: συγγ. τοῖς: λατ. flō, flāre=φυσᾶν (*bhlā-);, ἀρχ. γερμ. blāen, νεογερμ. blāhen=φυσᾶν, «φουσκώνειν», ἀγγλοσαξ. blāwan (ἀγγλ. to blow), ἀρχ. γερμ. blātara, νεογερμ. Blatter=ἐξάνθημα, μετὰ τοῦ -s-: γοτθ. uf-blēsan=(ἐμ)φυσᾶν, ἀρχ. γερμ. blāsan, νεογερμ. blasen=φυσᾶν κ.τ.λ. ρ. *bhle- (συγγ. τῷ *bhel==φυσᾶν, ἐμφυσᾶν, βλ. παφλάζω, φλέψ) πβ. διὰ τὴν σημ. καὶ φληθᾰώντα *ληροῦντα» Ἡσύχ. παρὰ τῷ φλέδων *φλύαρος» (βλ. παφλάζω).

Παραγωγα - ομορριζα

φλουαρέω
φλυάρημα
φλουαρία
φλουαρογραφέω
φλουαροκοπέω
φλουαροκοπία
φλουαρολογέω
φλουαρολογία
φλύαρος
φλουαρώδης
φλυάσσω

Αναφορές

___1___ ποιές για τις φλουαρίες _____

- 5 Ὁ εὐρίσκων φλυαρίαν ἐσφραγισμένην ἢ ἀσφράγιστον καὶ μὴ παραχρῆμα καίων, ἀλλ' ἀναγινώσκων, ὑποκείσθω τῇ τιμωρίᾳ, ἥτινι ὑπέκειτο καὶ ὁ συντεθεικῶς τὴν φλυαρίαν. Φλυαρία δὲ ἐστὶν ὁ ῥιπτόμενος χάρτης καὶ κατηγορίας ἔχων κατὰ τινος.
- 6 Ὁ εὐρίσκων φλυαρίαν μηδενὶ ἑτέρῳ λεγέτω τὴν δύναμιν αὐτῆς, ἀλλὰ διαρρήξει ἢ καύσει αὐτήν· ὁ δὲ μὴ ταῦτα ποιήσας κεφαλικῇ τιμωρίᾳ ὑποβληθήσεται.